370R1251

N:o L 142/24 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 30.6.70

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 1251/70,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 1970,

työntekijöiden oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle työskenneltyään siinä valtiossa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 48 artiklan 3 kohdan d alakohdan sekä Luxemburgin suurherttuakuntaa koskevan pöytäkirjan 2 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(1),

sekä katsoo, että

työntekijöiden vapaan liikkuvuuden varmistaminen asteittain toteutettavilla toimenpiteiden sarjalla on tehty mahdolliseksi 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1612/68(2) ja 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston direktiivillä 68/360/ETY(3); työssäkäyvien työntekijöiden saaman oleskeluoikeuden seurauksena on perustamissopimuksessa tällaisille työntekijöille myönnetty oikeus jäädä jäsenvaltion alueelle oltuaan työssä siinä valtiossa; on tärkeää määritellä tällaisen oikeuden käyttämisen edellytykset,

mainitut neuvoston asetus ja neuvoston direktiivi sisältävät asianmukaiset säännökset työntekijöiden oikeudesta asua jäsenvaltion alueella työskentelyn vuoksi; perustamissopimuksen 48 artiklan 3 kohdan d alakohdassa mainittu oikeus jäädä maahan tulkitaan sen vuoksi työntekijän oikeudeksi jatkaa asumistaan jäsenvaltion alueella hänen päätettyään työskentelynsä siellä,

työvoiman liikkuvuus yhteisön alueella edellyttää, että työntekijät voivat olla työssä perättäin useissa jäsenvaltioissa ilman, että se muodostuisi heille epäedulliseksi,

on ensinnäkin tärkeää taata jäsenvaltion alueella asuvalle työntekijälle oikeus jäädä sen alueelle, kun hän ei enää ole työssä siinä valtiossa eläkeiän saavuttamisen tai pysyvän työkyvyttömyyden vuoksi; on kuitenkin yhtä tärkeää taata sama oikeus työntekijälle, joka työskenneltyään ja asuttuaan jäsenvaltion alueella työskentelee toisen jäsenvaltion alueella, mutta samalla jatkaa asumistaan ensimmäisen valtion alueella,

niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden perusteella syntyy oikeus jäädä maahan, olisi otettava huomioon syyt, joiden vuoksi työskentely kyseisen jäsenvaltion alueella päättyy, sekä erityisesti eläkkeelle jäämisen, normaalin ja ennakoitavissa olevan työelämästä pois siirtymisen, sekä työskentelyn ennenaikaiseen ja ennakoimattomaan päättymiseen johtavan työkyvyttömyyden välinen ero; olisi määriteltävä erityiset edellytykset sellaisia tapauksia varten, joissa työskentelyn päättyminen johtuu työtapaturmasta tai ammattitaudista tai joissa työntekijän puoliso on tai on ollut kyseisen jäsenvaltion kansalainen,

työelämästä pois siirtyneellä työntekijällä on oltava riittävästi aikaa päättääkseen, missä hän haluaa lopullisen asuinpaikkansa olevan,

työntekijän käyttäessä oikeuttaan jäädä maahan on välttämätöntä myöntää tämä oikeus myös hänen perheenjäsenilleen; siinä tapauksessa että työntekijä kuolee ollessaan työelämässä, hänen perheenjäsentensä oleskeluoikeuden jatkuminen on myös tunnustettava ja erityisten edellytysten on koskettava sitä, ja

henkilöiden, joilla on oikeus jäädä maahan, on nautittava yhdenvertaista kohtelua työelämästä pois siirtyneiden kotimaisten työntekijöiden kanssa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltion kansalaisiin, jotka ovat olleet palkatussa työssä toisen jäsenvaltion alueella, sekä heidän perheenjäseniinsä, jotka on määritelty työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 10 artiklassa.

(1) EYVL N:o C 65, 5.6.1970, s. 16
(2) EYVL N.o L 257, 19.10.1968, s. 2
(3) EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 13

2 artikla

1. Oikeus jäädä pysyvästi jäsenvaltion alueelle on:

a) työntekijällä, joka silloin, kun hän päättää työskentelynsä, on saavuttanut kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän ja joka on ollut palkatussa työssä siinä valtiossa vähintään viimeksi kuluneet 12 kuukautta sekä asunut siellä yhtäjaksoisesti pitempään kuin kolme vuotta,

b) työntekijällä, joka asuttuaan valtion alueella yhtäjaksoisesti pitempään kuin kaksi vuotta lakkaa työskentelemästä siellä palkatussa työssä pysyvän työkyvyttömyyden vuoksi.

Jos työkyvyttömyys johtuu työtapaturmasta tai ammattitaudista, joka oikeuttaa hänet eläkkeeseen, josta tuon valtion jokin laitos vastaa kokonaan tai osaksi, asumisen pituudelle ei aseteta mitään edellytyksiä,

c) työntekijällä, joka kolmen vuoden ajan jatkuvasti oltuaan tämän valtion alueella työssä ja asuttuaan siellä, työskentelee jatkuvasti palkatussa työssä toisen jäsenvaltion alueella ja jatkaa samalla asumistaan ensimmäisen valtion alueella, jonne hän palaa säännönmukaisesti päivittäin tai vähintään kerran viikossa.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen oikeuksien saamiseksi ne työssäolojaksot, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion alueella, katsotaan täyttyneiksi asuinvaltion alueella.

2. Asumisen ja työnteon kestoajalle 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ja asumisen pituudelle 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ei sovelleta, jos työntekijän puoliso on kyseisen jäsenvaltion kansalainen tai on menettänyt tuon valtion kansalaisuuden mennessään naimisiin työntekijän kanssa.

3 artikla

1. Tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitetuilla työntekijän perheenjäsenillä, jotka asuvat hänen kanssaan jäsenvaltion alueella, on oikeus oleskella siellä pysyvästi, jos työntekijä on saanut oikeuden jäädä tuon valtion alueelle 2 artiklan mukaisesti, ja jatkaa oleskeluaan vielä tämän kuoleman jälkeen.

2. Jos työntekijä kuitenkin kuolee ollessaan työelämässä ennen kuin hän on saanut oikeuden jäädä kyseisen valtion alueelle, hänen perheenjäsenillään on oikeus jäädä sinne pysyvästi edellyttäen, että:

— työntekijä oli kuolinpäivänään asunut tuon jäsenvaltion alueella yhtäjaksoisesti vähintään kaksi vuotta; tai

— hänen kuolemansa aiheutui työtapaturmasta tai ammattitaudista; taikka

— jälkeenjäävä puoliso on asuinvaltion kansalainen tai on menettänyt tuon valtion kansalaisuuden solmittuaan avioliiton työntekijän kanssa.

4 artikla

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa säädetty asumisen jatkuvuus voidaan osoittaa millä tahansa asuinmaassa käytettävällä todistamistavalla. Siihen eivät vaikuta väliaikaiset poissaolot, jotka eivät ylitä yhteensä kolmea kuukautta vuodessa, eivätkä asevelvollisuuden suorittamisesta johtuvat pitemmät poissaolot.

2. Omasta tahdosta riippumattomat työttömyysjaksot, jotka toimivaltainen työnvälitysviranomainen on asianmukaisesti kirjannut, sekä sairaudesta tai tapaturmasta johtuvat poissaolojaksot luetaan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi työssäolojaksoiksi.

5 artikla

1. Henkilöllä, jolla on oikeus jäädä jäsenvaltioon, on tämän oikeuden käyttämisen aloittamiseksi kahden vuoden määräaika siitä, kun hän on saanut sen 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 artiklan mukaisesti. Tänä aikana hän voi poistua jäsenvaltion alueelta ilman, että sillä on kielteistä vaikutusta tähän oikeuteen.

2. Maahanjäämisoikeuden käyttämiseksi henkilöltä ei saa edellyttää minkään muodollisuuksien täyttämistä.

6 artikla

1. Henkilöillä, joihin sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä, on oikeus oleskelulupaan, joka:

a) myönnetään ja uudistetaan maksutta tai hintaan, joka ei ole suurempi kuin kansalaisille myönnettävistä henkilötodistuksista tai niiden uudistamisesta perittävät maksut ja verot;

b) on voimassa sen myöntävän jäsenvaltion koko alueella;

c) on voimassa vähintään viisi vuotta ja on ilman eri toimenpiteitä uudistettavissa.

2. Muualla asumisen jaksot, jotka eivät ylitä kuutta perättäistä kuukautta, eivät vaikuta oleskeluluvan voimassaoloon.

7 artikla

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukainen oikeus yhdenvertaiseen kohteluun koskee myös henkilöitä, joihin sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.

8 artikla

1. Tällä asetuksella ei ole vaikutusta mihinkään jäsenvaltion laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevaan säännökseen, joka olisi muiden jäsenvaltioiden kansalaisten kannalta edullisempi.

2. Jäsenvaltioiden on helpotettava sellaisten alueeltaan poistuneiden työntekijöiden paluuta alueelleen, jotka ovat asuneet siellä pysyvästi pitkän ajan ja olleet siellä työssä ja haluavat palata sinne saavutettuaan eläkeiän tai tultuaan pysyvästi työkyvyttömiksi.

9 artikla

1. Ottaen huomioon Luxemburgin suurherttuakunnan väestötilanteen kehittymisen komissio voi tämän valtion pyynnöstä määrätä tässä asetuksessa säädetyistä edellytyksistä poikkeavat edellytykset maahanjäämisoikeuden käyttämiselle Luxemburgin alueella.

2. Komissio tekee perustellun päätöksen kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki asianmukaiset tiedot sisältävä pyyntö on saatettu sen käsiteltäväksi.

Se antaa päätöksen tiedoksi Luxemburgin suurherttuakunnalle ja ilmoittaa siitä muille jäsenvaltioille.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä kesäkuuta 1970.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean REY